

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

258. An vi talis facultatis conferendi possit commendare in casibus, in quibus commendare potest Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Quaestio 258. An vi concessa talis facultatis conferendi possit quoque commendare Vicarius in casibus, in quibus id potest Episcopus?

R Esp. Affirmativè. Sbroz. l. 2. q. 83. n. 1. Barbof. cit. alleg. 54. num. 64. Azor. cit. cap. 44. qu. 10. Castropal. loc. cit. nu. 15. Pax- Jord. loc. cit. nu. 172. quia conferre est quid majus, quam commendare, & cui vi facultatis alicujus concessa licet aliquid, quod plus est, non potest non eidem licere, quod minus est. Sbroz. Azor. Castropal. locis cit. Proceduntque hac à fortiori, dum dicta facultas concessa esset Vicario sub verbo providendi, Castropal. loc. cit. quia illud significationem latiore habet, omnisque modos provisionis propriissime comprehendit. Castrop. loc. cit. ex Gonz. gl. 17. num. 2. ubi expressè, quod etiam includat commendam citatis pro hoc Gemin. in c. nemo de elect. in 6. nu. 7. Franc. ibidem. num. 5. Rotà de c. 791. num. 9. part. 1. divers. Responsum tamen non procedere in Vicario speciali constituto ad conferendam (posito quod talis constitui possit) ita ut ille commendare nequeat, asserit Sbroz. cit. qu. 83. citatis Gemin. ubi antè. Felin. in cap. auditis. de praescript. num. 12. &c.

Quaestio 259. An igitur etiam vi talis facultatis possit eligere & presentare, ubi ea spectant ad Episcopum?

R Esp. Respondet affirmativè Azor. loc. cit. ubi expressè: Pari ratione quanto Vicarius accipit specialem facultatem conferendi beneficia, eo ipso intelligitur accepisse potestatem eligendi, instituendi, confirmandi, & presentandi, &c. Idem tenet Castropal. loc. cit. n. 15. citans Lambert. de jurep. part. 1. cap. 2. qu. 4. art. 4. ed quod nomine conferendi in materia favorabili, & in mandatis & facultatibus ordinariis comprehendantur omnes modi providendi, etsi in mandatis otiosis sit contrarium. Procederetque hoc ipsum quoque à fortiori, si facultas illa conferendi ei data sub dicto termino providendi. Gonz. loc. cit. n. 1. citatis quamplurimis.

2. Verùm contrarium tenent Pirh. loc. cit. nu. 52. Laym. in cap. cum in generali. de off. Vicar. nu. 7. Garcias part. 5. cap. 8. num. 83. citans Roch. de Curte v. honorificum. n. 25. ed quod licet conferre longè plus sit, quam presentare, sit tamen etiam longè quid diverfium à presentare, adeoque etiam potestas conferendi, & potestas presentandi valde inter se differant, à diverfis autem non sit illatio, praesertim in materia stricta. Pro qua posteriore sententia videntur quoque facere illa, quae dicta quaest. ante hanc. 3. nu. 1. nempe quod facultas generalis conferendi non extendat se ad ea beneficia, quorum collatio seu provisio non nisi jure speciali, seu non ordinario competit Episcopo (non enim per jus speciale ibi intelligi videtur solum privilegium) qualia sunt, ad quae eligere vel presentare haberet Episcopus, cum id non haberet de jure ordinario, sed de jure aliquo speciali, v. g. quia vi foundationis à se factae, vel donatione sibi facta haberet jus patronatus.

R. Leuren. Vicarius Episc. Tract. 1.

Quaestio 260. An facultas conferendi beneficia extendat se quoque ad resignationes recipiendas?

R Esp. Affirmativam probabilem censet Castropal. loc. cit. nu. 10. ed quod resignatio solum potest fieri coram Superiore potente beneficium resignatum conferre, ut gl. in Clem. unic. de renunc. v. manibus, adeoque, cum Vicarius sit Superior, & possit resignata conferre, poterit & resignationes admittre. E contra Pirh. loc. cit. n. 52. absolute negat posse Vicarium vi concessae facultatis conferendi admittre resignationes sive factas simpliciter, sive permutationis gratia; ed quod haec sunt diverfa potestates, à quarum una non liceat argumentari ad alteram. Citat pro hoc Parisium de resign. lib. 7. qu. 24. nu. 15. & 16.

Quaestio 261. An Vicarius conferens vi dictae facultatis sibi concessa conferat tanquam Ordinarius?

R Esp. Negativè, sed dicitur illa conferre tanquam delegatus seu specialis commissarius. Sbroz. lib. 2. qu. 88. nu. 1. citans Felin. in cap. licet. de off. Ordinar. col. 1. Pavin. de potest. Capit. sede vac. part. 2. qu. 10. nu. 31. Paris. cons. 80. nu. 13. in 4. Cuch. Insti. jur. can. de Vicar. Episc. nu. 112. Unde jam etiam à tali collatione appellari poterit ad Episcopum. Sbroz. loc. cit. nu. 2. citatis Pavin. Paris. ubi antè. Gemin. Franc. in cap. 2. de off. Vicar. in 6. Cuch. n. 13. Milisiam repertor. v. Vicar. Episc.

Quaestio 262. Num Episcopus, postquam Vicario suo contulit dictam facultatem, possit adhuc concurrere cum illo, illumque praevenerè in conferendo?

R Esp. Affirmativè. Barbof. cit. alleg. 54. n. 65. Pax- Jord. cit. loc. nu. 181. Azor. cit. cap. 44. qu. 12. Pirh. ad tit. de off. Vicar. nu. 55. Laym. ad c. cum in generali. tit. eod. in 6. nu. 2. Sbroz. l. 2. qu. 93. citans quamplurimos. Dando enim istam facultatem Vicario, non dedit illam privativè, seu privando se illa, sed cumulativè, retinendo semper sibi quoad hoc majore potestate, quemadmodum dicitur de Papa concedente Episcopis alternativam, quin &c, ut Sbroz. loc. cit. nu. 3. per collationem factam ab Episcopo Vicarius censetur revocatus quoad illam collationem.

2. Unde jam etiam, si uterque Episcopus & Vicarius contulissent, & non constaret, quis eorum prius contulisset, praeferi debet collatio facta ab Episcopo. Azor. Pirh. Laym. Pax Jord. locis cit. Sbroz. lib. 2. qu. 94. Ampliatur idiplum, ut procedat, etiam si Episcopus contulerit beneficium extra diocesis in eadem die, quo contulit Vicarius. Pirh. ex Sbroz. loc. cit. num. 3. citante pro hoc Lambert. de jurep. lib. 2. part. 3. qu. 3. art. 3. Covar. lib. 3. variar. resol. cap. 20. num. 8. Cuch. ubi antè. nu. 97. Restrungitur è contra, ut non procedat, ubi provisos à Vicario accepisset jam possessionem ante provisos ab Episcopo; quia melior est conditio possidentis. Sbroz. loc. cit. nu. 5. citans Cuch. ubi antè, num. 44. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. num. 213. Item si in collatione facta à Vicario adesset dies & hora, & in collatione facta ab Episcopo tantum adesset dies. Idque ideo, quia collatio

H 3

tio